

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **MUDr. M. D.,**
bytem ,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. MPSV-2023/173318-911,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. MPSV-2023/173318-911, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jejího odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu č. j. 19346/2023/AAE ze dne 19. 5. 2023, kterým bylo rozhodnuto o snížení dávky doplatek na

bydlení z 3 607 Kč na 3 550 Kč měsíčně od 1. 2. 2023. Toto rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno.

2. Žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu důkazní nouze. V napadeném rozhodnutí není uveden údaj, za jaké období byly stanoveny odůvodněné náklady na bydlení a dále náklady na spotřebu energií. Dle žalobkyně není vysvětlení v napadeném rozhodnutí ohledně stanovení nákladů na bydlení dostačující. Výše odůvodněných nákladů na bydlení byla dle ní stanovena v rozporu se zákonem. Napadené rozhodnutí dle žalobkyně dále uvádí nesprávné údaje, pokud jde o jednotlivé částky. Žalobkyně namítla, že není pravdou, že by v únoru 2023 obdržela příspěvek na živobytí ve výši 649 Kč. Co se týče starobního důchodu, uvedla žalobkyně, že došlo k jeho zvýšení, kdy za leden 2023 jeho výše činila 19 999 Kč, poté od února nastalo jeho snížení. Žalobkyně má dále za to, že by měly být částky na spotřebu energií, konkrétně za plyn, zohledněny v plné výši (8 140 Kč), kterou platila dodavateli. Dle žalobkyně měla být zohledněna také plná zaplacená částka, pokud jde o spotřebu vody (760 Kč). Dle žalobkyně byla výše odůvodněných nákladů na bydlení nikoli 19 146,79 Kč, ale v únoru 2023 šlo o částku ve výši 22 920 Kč a v lednu 2023 22 348 Kč. Žalobkyně má dále za to, že v jejím případě uvedla důvody svědčící pro 10% navýšení nákladů na bydlení, konkrétně šlo o zdravotní důvody.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že od února 2023 došlo ke změně rozhodných skutečností pro výši doplatku na bydlení, a to zvýšení starobního důchodu žalobkyně od ledna 2023. Dle žalovaného je z rozhodnutí správních orgánů seznatelné, jaké částky byly zohledněny pro výpočet a za jaké období. Bylo postupováno podle § 44 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, (dále též „ZPHN“). Rozhodné období bylo stanoveno dle § 10 odst. 3 téhož zákona, bylo počítáno s výší důchodu žalobkyně 19 999 Kč. Pokud došlo ke snížení důchodu v únoru 2023, bude toto zohledněno pro výpočet dávky na březen 2023. Žalovaný poukázal dále k odůvodněným nákladům na to, že byly zohledněny náklady za období aktuálního kalendářního měsíce dle § 10 odst. 6 písm. b) zákona, a to náklady ve skutečné výši s výjimkou nákladů na plyn a vodné stočné, které byly zohledněny dle § 34 zákona ve skutečné výši limitované výši v místě obvyklých nákladů. Částka maximálního limitu odůvodněných nákladů na energie je pevně zadána v aplikačním programu ve spolupráci s ERÚ a dodavateli energií. Výše doplatku na bydlení je určena dle § 35 zákona. Žalovaný dodal, že stát žadateli o doplatek na bydlení skrze tuto dávku nehradí veškeré náklady, které skutečně vynakládá na potřeby bydlení, tyto náklady hradí jen do určité výše. Kompenzaci nákladů na bydlení osobám sociálně potřebným zajišťuje především dávka příspěvek na bydlení, kterou žalobkyně také pobírá.
4. Ze spisového materiálu vyplynuly následující pro řízení podstatné skutečnosti.
5. Dne 31. 3. 2023 byla žalobkyně výzvou správního orgánu I. st. vyzvána k doplnění svých majetkových poměrů.
6. Součástí správního spisu je oznámení ČSSZ ze dne 9. 12. 2022 o tom, že od 1. 1. 2023 bude starobní důchod žalobkyně činit částku ve výši 19 969 Kč + doplatek ve výši 30 Kč. Dále byl doložen předpis záloh za elektřinu, dle kterého byla záloha za měsíc leden 2023 860 Kč, poté od února do dubna 2023 činila 1 380 Kč.
7. V rozhodnutí ze dne 19. 5. 2023, č. j. 19346/2023/AAE správní orgán I. st. uvedl, že při novém posouzení nároku na dávku bylo zjištěno, že došlo ke změně příjmů žalobkyně v rozhodném období a dále ke změně odůvodněných nákladů na bydlení v souvislosti s nově předloženým předpisem záloh na elektřinu. Správní orgán I. st. dále uvedl, že společně

posuzovanou osobou z hlediska dávky bude syn žalobkyně. Žalobkyně bydlí se synem na adrese trvalého pobytu, kdy předložené náklady na bydlení v rozhodném období činily částku ve výši 21 909,82 Kč (nájem ve výši 12 141,82 Kč, záloha na vodné stočné 760 Kč, úklid domu 556 Kč, osvětlení domu 46 Kč, odpady 106 Kč, záloha na elektřinu 1 380 Kč, záloha na plyn 6 920 Kč). Správní orgán I. st. zohlednil nájemné v plné výši, jelikož bylo nižší než obvyklé nájemné. Náklady na plyn byly zohledněny ve výši obvyklé 4 286,21 Kč, náklady na vodné stočné byla zohledněna ve výši 630,76 Kč, ostatní náklady byly zohledněny v plné výši. Odůvodněné náklady na bydlení činily 19 146,80 Kč. Správní orgán I. st. dále zohlednil starobní důchod žalobkyně v plné výši, tj. 19 999 Kč a poukázal na to, že syn žalobkyně, který byl společně posuzovanou osobou, byl od 14. 4. 2022 v evidenci uchazečů o zaměstnání. Příjem společně posuzovaných osob činil podle § 9 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi částku ve výši 13 999,30 Kč. Příjem podle § 9 odst. 2 zákona činil 9 099,54 Kč. Ten byl stanoven jako rozdíl 13 999,30 Kč a přiměřených nákladů na bydlení ve výši 4 899,76 Kč. Dále bylo doloženo dietní stravování žalobkyně. Částka živobytí společně posuzovaných osob činila 9 748 Kč. Žalobkyně pobírala v lednu 2023 příspěvek na bydlení z dávek státní sociální podpory ve výši 10 697 Kč. Výše dávky byla stanovena jako rozdíl odůvodněných nákladů na bydlení 19 146,80 Kč sníženou o příspěvek na bydlení 10 697 Kč a částkou, o kterou příjem společně posuzovaných osob ve výši 13 999,30 Kč zvýšený o příspěvek na živobytí 649 Kč převyšuje částku živobytí společně posuzovaných osob 9 748 Kč. Dále správní orgán konstatoval, že žalobkyně vlastní další majetek, který je povinna využít ke zvýšení příjmů.

8. Napadeným rozhodnutím byly tyto závěry potvrzeny a s tím, že byly doplněny rovněž výpočtové vzorce pro výpočet jednotlivých nákladů.
9. Městský soud v Praze na základě podaných žalob přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
10. Soud předně konstatuje, že důvodem nového přepočtu výše dávky žalobkyně bylo navýšení jejího příjmu od ledna 2023 a předložení nového rozpisu záloh za elektřinu.
11. Co se týče snížení dávky v kontextu zvýšení příjmu žadatele, soud poukazuje na závěry uvedené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 3. 4. 2024 č. j. 16 Ad 9/2022 – 62, ve kterém mj. poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ads 268/2017 – 28 ze dne 26. 7. 2018, ve kterém soud připomněl, že: „*Pouze v obecné rovině zdejší soud dodává, že dávky státní sociální podpory je třeba vidět jako beneficium státu, který si může (při respektování ústavně právních limitů) stanovit podmínky, za kterých je bude vyplácet. K tomu srov. vedle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 1 Ads 269/2016 - 30, ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 187/2015 - 26, i nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 9. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 40/97, ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 1/08, ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 54/10, ze dne 9. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 31/09 a další. Např. v nálezu ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 2/08, Ústavní soud k sociálním právním uvedl, že „nemají bezpodmínečnou povahu a je možné se jich domáhat pouze v mezích zákonů [čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod]. Toto ustanovení dává pravomoc zákonodárci stanovit konkrétní podmínky realizace sociálních práv.“ Obdobně srov. i nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 31/09.“*
12. Závěry citovaného rozhodnutí jsou použitelné i v nyní řešeném případě, kdy důvodem snížení požadované dávky žalobkyně bylo navýšení příjmu, konkrétně jejího starobního

důchodu. Žalobkyně brojí proti výši dávky příspěvku, kdy však tato výše je výhradně v kompetenci zákonodárce. Je na zákonodárci, aby výši této dávky stanovil. Neexistuje žádné obecné pravidlo, které by zaručovalo automatické navyšování všech dávek v sociálním systému či systému jiných států řešených plateb. Shodně jako v případě žalobce v citovaném rozsudku i ve věci nyní projednávané platí, že se nelze dovolávat zachování původní výše dávky tak, jako kdyby nedošlo k navýšení starobního důchodu, tj. příjmu žadatele (žalobkyně). Jakákoli změna výše příjmů žadatele je pro výpočet dávky doplatek na bydlení, neboť výše sociálních dávek je obvykle dána výší příjmů žadatele, tak jako v případě příspěvku na živobytí. Vázanost sociální dávky na příjem žadatele je racionální, neboť vyšší příjem (zde starobní důchod) umožňuje žadateli vlastními prostředky, tedy bez součinnosti státu, uspokojit své potřeby. Jde o zásadní mechanismus sociální politiky.

13. Důvodem snížení dávky doplatek na bydlení bylo v případě žalobkyně zejména navýšení jejího starobního důchodu na částku ve výši 19 999 Kč za leden 2023. Lze dodat, že ve vyjádření k žalobě žalovaný mj. poukázal na to, že pokud se částka starobního důchodu žalobkyně v únoru 2023 snížila, bude tato skutečnost zohledněna pro výpočet dávky za březen 2023. Tedy do budoucna bude výše dávky opět ovlivněna všemi rozhodnými skutečnostmi, mj. příjmy žalobkyně.
14. K dalším námitkám žalobkyně, ve kterých rozporovala jednotlivé částky použité pro výpočet dávky, soud uvádí následující.
15. V rozhodnutí ze dne 19. 5. 2023, č. j. 19346/2023/AAE správní orgán I. st. uvedl, že při novém posouzení nároku na dávku bylo zjištěno, že došlo ke změně příjmů žalobkyně v rozhodném období a dále ke změně odůvodněných nákladů na bydlení v souvislosti s nově předloženým předpisem záloh na elektřinu. Správní orgán I. st. dále uvedl, že společně posuzovanou osobou z hlediska dávky bude syn žalobkyně. Žalobkyně bydlí se synem na adrese trvalého pobytu, kdy předložené náklady na bydlení v rozhodném období činily částku ve výši 21 909,82 Kč (nájem ve výši 12 141,82 Kč, záloha na vodné stočné 760 Kč, úklid domu 556 Kč, osvětlení domu 46 Kč, odpady 106 Kč, záloha na elektřinu 1 380 Kč, záloha na plyn 6 920 Kč). Správní orgán I. st. zohlednil nájemné v plné výši, jelikož bylo nižší než obvyklé nájemné. Náklady na plyn byly zohledněny ve výši obvyklé 4 286,21 Kč, náklady na vodné stočné byla zohledněna ve výši 630,76 Kč, ostatní náklady byly zohledněny v plné výši. Odůvodněné náklady na bydlení činily 19 146,80 Kč. Správní orgán I. st. dále zohlednil starobní důchod žalobkyně v plné výši, tj. 19 999 Kč a poukázal na to, že syn žalobkyně, který byl společně posuzovanou osobou, byl od 14. 4. 2022 v evidenci uchazečů o zaměstnání. Příjem společně posuzovaných osob činil podle § 9 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi částku ve výši 13 999,30 Kč. Příjem podle § 9 odst. 2 zákona činil 9 099,54 Kč. Ten byl stanoven jako rozdíl 13 999,30 Kč a přiměřených nákladů na bydlení ve výši 4 899,76 Kč. Dále bylo doloženo dietní stravování žalobkyně. Částka živobytí společně posuzovaných osob činila 9 748 Kč. Žalobkyně pobírala v lednu 2023 příspěvek na bydlení z dávek státní sociální podpory ve výši 10 697 Kč. Výše dávky byla stanovena jako rozdíl odůvodněných nákladů na bydlení 19 146,80 Kč sníženou o příspěvek na bydlení 10 697 Kč a částkou, o kterou příjem společně posuzovaných osob ve výši 13 999,30 Kč zvýšený o příspěvek na živobytí 649 Kč převyšuje částku živobytí společně posuzovaných osob 9 748 Kč.
16. Soud k tomuto výpočtu dále uvádí, že v rozsudku ze dne 25. 1. 2024, č. j. 13 Ad 18/2023 – 50 se zdejší soud zabýval věcí též žalobkyně, konkrétně bylo předmětem přezkumu rozhodnutí o přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ve výši 3 607 Kč

měsíčně od ledna 2023, tedy šlo o rozhodnutí, které má k nyní projednávané věci přímý vztah, neboť jde o rozhodnutí předcházející žalobou nyní napadenému rozhodnutí, přičemž v žalobou nyní napadeném rozhodnutí šlo o změnu výše dávky z 3 607 Kč na 3 550 Kč od února 2023, kdy správním orgánem bylo z důvodu zvýšení starobního důchodu žalobkyně a nového předložení záloh za elektřinu znovu provedeno posouzení nároku na dávku a její výše.

17. V uvedeném rozsudku se soud mj. podrobně zabýval námitkami žalobkyně ohledně zohledněných částek pro výpočet a k tomu uvedl:
18. „V případě zálohy za elektřinu je podle zdejšího soudu zcela zřejmé, že žalovaný vycházel z potvrzení společnosti Pražská energetika, a. s., které doložila žalobkyně k žádosti a dle kterého je měsíční záloha žalobkyně za elektrickou energii 1 090 Kč ode dne 15. 7. 2022 do dne 15. 4. 2023. Sazbu elektřiny ověřil správní orgán u dodavatele a potvrdil, že se jedná o sazbu D25d a jistič 3 x 25 A. Ustanovení § 10 odst. 6 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi stanovuje, že rozhodným obdobím, za které se zjišťuje plnění ostatních podmínek v případě podání žádosti o opakující se dávku, je aktuální kalendářní měsíc. V rozhodném období tedy byl náklad žalobkyně na elektrickou energii zohledněn v plné výši zálohy, tedy 1 090 Kč. Tento postup shledal Městský soud v Praze jako správný.
19. Měsíční záloha za plyn byla započtena ve výši 4 286,21 Kč, která je dle aplikačního programu zpracování údajů výší nákladů v místě obvyklých. Zde soud poukazuje na to, že v informaci o výpočtu, která je založena ve správním spise, je pro výpočet uvedena částka 6 920 Kč, která ovšem neodpovídá částce zálohy, kterou platila žalobkyně ve výši 8 140 Kč a se kterou správní orgány pracují v napadeném rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že maximální náklady na plyn v místě obvyklé činí 4 286,21 Kč, tak toto konkrétní pochybení správního orgánu by nemělo mít vliv na správnost výpočtu jako celku.
20. Záloha na vodné a stočné v případě žalobkyně činí 760 Kč, náklady na vodné a stočné v místě obvyklé však dle výpočtu správních orgánů činí 630,76 Kč. Uvedená částka je součinem počtu společně posuzovaných osob, průměrné roční spotřeby dělené 12 a ceny za vodné a stočné, tj. $2 \times (35/12) \times 108,13$ Kč. Tento způsob výpočtu považuje zdejší soud za správný, neboť žalobkyně žije společně se svým synem. Pro stanovení limitu spotřeby vodného a stočného na osobu a rok bylo možné vycházet z přílohy 12 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 48/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, neboť zde jsou podrobně a objektivně stanovena směrná čísla roční spotřeby vody pro jednotlivé druhy nemovitostí. V případě bytů s tekoucí teplou vodou směrná čísla stanovují spotřebu ve výši 35 m³ za rok na jednu osobu. Soud však s ohledem na absenci podkladu o ceně vodného a stočného pro dané území nemůže uzavřít, že by částka, ke které dospěly správní orgány, byla správná.
21. K otázce používání aplikačního programu při rozhodování správních orgánů je třeba odkázat na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2012, č. j. 3 Ads 33/2012 - 30, a ze dne 7. 5. 2014, č. j. 3 Ads 22/2013 - 30. Podle prvně zmíněného rozsudku „[t]o, že je správní orgán povinen při svém rozhodování používat aplikační program automatického zpracování údajů, pak v žádném případě nepředstavuje odpověď na otázku, jakým způsobem tento program k určení výše prokazatelné nezbytné spotřeby energií dospěl.“ V odůvodnění rozsudku č. j. 3 Ads 22/2013 - 30 soud mj. uvedl: „Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že v nepojistných systémech (hmotná nouze, státní sociální podpora, dávky tělesně postiženým občanům, příspěvek na péči, dávky v nezaměstnanosti) je posouzení existence nároku a výše dávky závislé na výstupech

automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo. Při složité konstrukci výpočtu výše konkrétní dávky je tímto způsobem posílena správnost výpočtu, uchování dat, systém významně urychluje rozhodování o nárocích klientů v podmínkách správního řízení a snižuje se chybovost.“

22. *Nejvyšší správní soud již ve své judikatuře opakovaně vyjádřil názor, že není namístě a ani není reálné požadovat po správních orgánech při výpočtu výše doplatku na bydlení, aby v odůvodnění rozhodnutí popsaly všechny matematické postupy, které zpracoval aplikační program použitý k tomuto výpočtu. Nejvyšší správní soud zároveň ve svém rozsudku č. j. 7 Ads 39/2018 – 38 ze dne 8. 3. 2019 konstatoval, že: „Nelze však vycházet z představy, že s ohledem na složitost aplikačního programu je žadatel o dávku v hmotné nouzi povinen beze zbytku a bez jakýchkoliv pochybností akceptovat výslednou částku vygenerovanou aplikačním programem za situace, kdy nemá k dispozici informace o tom, s jakým srovnávacím vzorkem dat byl požadavek o dávku zpracován. Za tento srovnávací vzorek dat je nutno považovat v dané věci údaje, kolik činí průměrná spotřeba elektřiny v sazbě D02d za určité období, z jaké průměrné ceny elektřiny a plynu za určité období se vycházelo, a (v obecné poloze) jakým způsobem byly tyto ceny spočteny. Žadatel o dávku musí mít možnost si na základě odůvodnění rozhodnutí učinit představu o průměrné ceně a průměrné spotřebě energií v určitém čase a místě. Současně by měl být ze strany správního orgánu informován o tom, za jaké období je průměrná cena a průměrná spotřeba počítána a v rámci jak velkého regionu.“ V případě posuzovaném zdejší soudem však tyto údaje zcela absentují, správní spis obsahuje pouze výpis z aplikačního programu, a není zřejmé z jaké průměrné ceny elektřiny, plynu a vodného a stočného se za určité období vycházelo. Z rozhodnutí neplyne, ani na jaké období je průměrná cena a průměrná spotřeba počítána a v rámci jak velkého regionu. V uvedeném spatřuje zdejší soud pochybení správních orgánů při výpočtu dávky doplatek na bydlení. Ve výpisu z aplikačního programu rovněž není uvedeno, pro jaké území byl výpočet proveden, tudíž není možné ověřit, že přepočtení bylo provedeno pro oblast bydliště žalobkyně. Bude tedy na správních orgánech, aby v novém rozhodnutí doplnily výše uvedené skutečnosti, které požaduje judikatura Nejvyššího správního soudu tak, aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné. Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že hodnota vodného a stočného se na přelomu let 2022 a 2023 zvyšovala z částky 108,13 Kč na částku 128,18 Kč, vzhledem k tomu, že žalobkyni byla dávka přiznána od ledna 2023, tak by vzorec odůvodněných nákladů měl dle názoru zdejšího soudu počítat s částkou 128,18 Kč a nikoliv 108,13 Kč, i tato skutečnost tedy vzbuzuje obavy ohledně správnosti výpočtu. Vzhledem k absentujícím podkladům soud nemůže přezkoumat, zda při výpočtu odůvodněných nákladů na bydlení nedošlo k více takovému pochybením.*
23. *Výše uvedené závěry jsou plně aplikovatelné i na nyní posuzovanou věc, neboť také z napadeného rozhodnutí nejsou patrné vstupní data výpočtu aplikace ohledně průměrných cen plynu a vodného a stočného se za určité období, přitom žalobkyně v odvolání namítala absenci těchto údajů. Zejména pokud účastník již ve správním řízení aktivně namítá či sporuje provedený automatizovaný výpočet, je na správním orgánu vyjevit minimálně vstupní údaje, aby byl nejen pro účastníka seznatelný výpočet. Důvodem pro rozhodnutí totiž není aplikační systém, ale zákon. Úkolem soudu není provést nový kontrolní výpočet, ale přezkoumat zákonnost úvah správního orgánu, což je však pro absenci výchozích údajů o ceně za plyn a vody neproveditelné, proto soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. spočívající v nedostatku důvodů a dále proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), přičemž v dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude tedy na správních orgánech, aby v novém*

rozhodnutí doplnily výše uvedené skutečnosti, které požaduje judikatura Nejvyššího správního soudu tak, aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné.

24. S ohledem na výše uvedené soud ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a dále proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), přičemž v dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, ale žádné náklady řízení jí nevznikly. Žalovanému náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. 8. 2024

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce